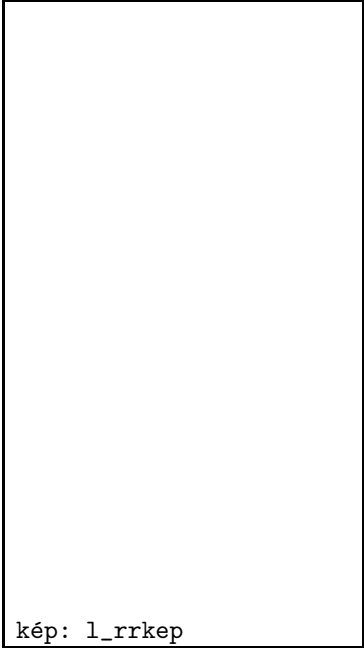

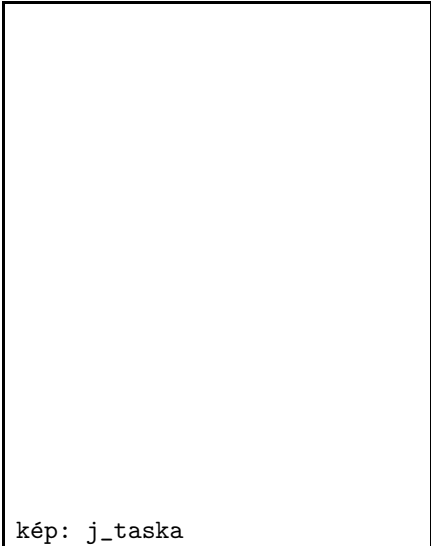
1999. május

2. kiadás

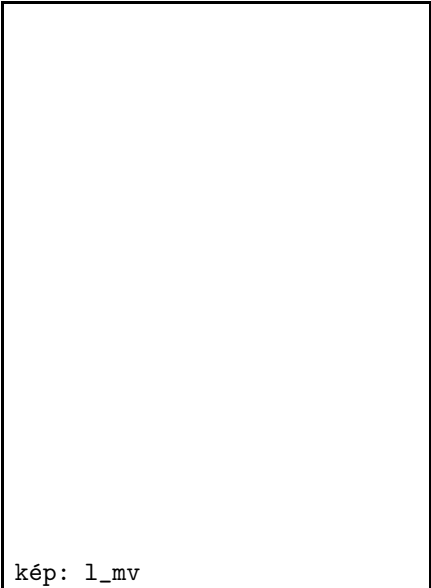
Diáklap- válogatás

kép: l_rrkep

kép: j_taska

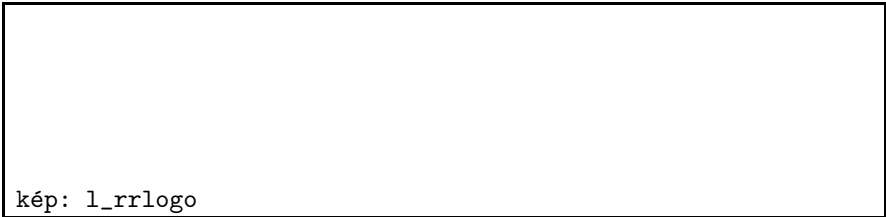

kép: l_mv

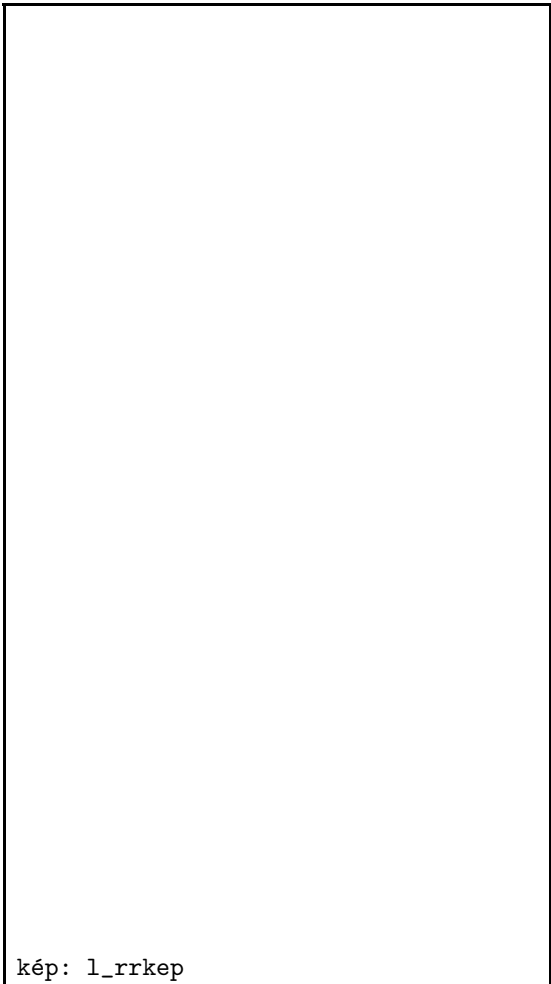
1999. május

2. kiadás

Minden Idők legpatinásabb papírlapjai

kép: l_rrlogo

kép: l_rrkep

1999. május

2. kiadás

Minden Idők legjellemzőbb diáklapja

kép: l_mv

ÚJ FAZEKAS – ÚJ ÉV

Iskolánk 1998. augusztus 28-án nyitotta meg először kapuit az idejárók, érdeklődők előtt. Hétfőn azonban már nem fakultatív eseménynek adott helyszínt az épület: megkezdődött a tanév. Nemcsak nálunk, az egész országban kezdetét vette a tanulás. Göncz Árpád, a Magyar Köztársaság elnöke a mi dísztermünkben mondta el országos évnyitóbeszédét. Az ünnepélyen végigkísérhettük az iskola felújításának lépéseit. (Be kell vallanom, a régi képek láttán rám tört a nosztalgia – hát, más lett a sulis, de egyáltalán nem néz ki rosszul!)

Az évnyitót egy magas színvonalú fogadás követte, amelynek keretében sikerült két érdekes interjút készíteni. **Göncz Árpád** éppen a tányérját tartotta kezében, amikor megkértük, válaszoljon néhány kérdésünkre.

• **Gyermekkorában voltak tervei, hogy mozdonyvezető/tűzoltó lesz?**

◦ Igen, bár én hosszú lejáratú tengerészkapitánynak készültem, aztán az lett a vége, hogy az osztályomban a legkisebb fiúval érettségi után három évvel találkoztam, sötétkék tengerészegyenruhában, kis arany törrel. Kérdeztem: Turay, te mit csináltál? – Tengerészkapitány vagyok! – Azt hittem, belehalok az irigységbe. A háború után találkoztam vele, jött szembe, sántított szegény. Kérdeztem: mi történt veled? Aknára futottam. Kérem: hol? Azt mondja: Paksnál.

• **Gondolt arra valaha, hogy politikus lesz?**

◦ Mindig érdekelt engem az ország sorsa, de nem hittem, hogy politikus leszek. Ez csak később jött az utamba, és nem tértem ki előle. De nem vagyok benne biztos, hogy politikus vagyok, mert a politika alakulásába másképp szólok bele. Sem a vég-

rehajtó hatalomnak, sem a törvényhozó hatalomnak nem vagyok részese. Talán ez a titka a népszerűségemnek. Jogom van mindig igazat mondani.

• **Az Elnök Úr szerint mi az élet értelme?**

◦ Az élet. Az élet önmaga. Tiszteséggel és becsülettel kell élni. Ami történik velünk a rajtunk kívül álló dolgok miatt, azért nem érdemes haragudni. Meg kell találni azt az utat, amivel az ember ezt ki tudja egyenlíteni. Nem biztos, hogy az önmagam kiteljesítése a lényeg.

• **Életének melyik szakaszára emlékszik vissza a legszívesebben?**

◦ Lehet, hogy furcsának tűnik: a két munkahelyemre. Az egyik az *Agroterm* volt, ahol egészen kitűnő és nagyon értelmes szakemberekkel dolgoztam együtt, és a másik: egy ipari gépgyárban voltam lakatos. Az volt a legmelegebb emberi munkahelyem, az ember ott minden nap érezte, hogy csinált valamit.

Az elnök úr után **Demszky Gábor** főpolgármester urat kerestük meg. Ő örömmel fogadott minket és egyből mesélni kezdett újságítoi munkájáról:

◦ Én magam is újságot adtam ki, és szerkesztettem. Titkos újságot azokról a hírekről, amelyek nem jelenhettek meg a hivatalos sajtóban. Tíz évén át ez volt a főfoglalkozásom.

• **Ifjúkorában is erre készült?**

◦ Először biológus, majd történész szerettem volna lenni. Rossz diák voltam, soha nem éltanuló. A középiskolában kezdett érdekelni igazán a történelem. Kutattam, utánaolvastam bizonyos témáknak, de versengő típusú, kibérhatatlan, kezelhetetlen diák voltam.

• **Vágyott valaha politikai hírnévre?**

◦ Nem, ha valamire, akkor tudományos hírnévre vágytam, valamivel foglalkozni, tanulmányokat írni. Akkoriban a politika mást jelentett. Erősen meghatározott pályái voltak. Politizálni annyit jelentett, hogy belépni a KISZ-be, aztán a Pártba, aztán a fennálló viszonyokhoz alkalmazkodva megmászni a ranglétrát. Én nagyon lázadó, mindent tagadó és megváltó eszmékkel induló fiatalember voltam.

• **Hogyan értékeli eddigi életét?**

◦ Nagyon szerencsésnek érzem magam. A vágyaim és a törekvéseim szinte beteljesedtek, és a rendszerváltás maga is: itt a kádárizmus helyén egy szabad, demokratikus országban élünk, ezzel személyes vágyaim valósultak meg. Saját életem is szerencsés: továbbra is az álmaimmal foglalkozhatok. Nem gondolom, hogy mást kéne csinálnom. Tulajdonképpen ha valaki következetes az elveivel,

és megharcol értük, és a munkáját is ez jellemzi, akkor a mai magyar társadalomban nagyobb az esély arra, hogy álma beteljesedjék, mint az én fiatalkoromban.

• **Életének melyik a legkedvesebb szakasza?**

◦ Az elmúlt tíz év. Polgármesterként csupa jó élménnyel gazdagodtam. Nem kell lemondanom olyan dolgokról, mint például a zene vagy a sport. Több időm jut a számomra fontos dolgokra, mint régen. Itt gondolok a lovaglásra, a komolyzenei koncertek látogatására, és emellett értelmes munkát végzek.

• **Mit tud elmondani a diákok mai lehetőségeiről?**

◦ A mai fiatalságnak lényegesen jobb helyzete van, mint régen. Az Interneten elérhető adattárak, könyvtárak segítségével kinyílt a világ, rengeteg utazási lehetősége van egy olyan világban, ami korábban mesterségesen zárva volt. Erőteljesebb a mai verseny, de a lehetőségek sokkal jobbak, nyitottabbak a perspektívák, a világ szabadabb, mint a hatvanas évek második felében.

• **Főpolgármesterként számos diplomáciai úton vett részt. Melyek a kedvenc helyei?**

◦ Fokvárost szeretem. Rendkívül színes kultúrája van, nagyon érdekes város. Európa fővárosaiban is megfordultam már, de Budapestnek sincs szegyelevelnivalója, nem cserélnék egyik főpolgármesterrel sem.

–Melinda, Mildy, Droszi, Lohn

AHOVÁ MÉG A (SVÉD) KIRÁLY IS GYALOG JÁR

Az elmúlt évben sikerült pár hónapot az Északi-sarkkör közelében töltenem. Ez az utazásom borzalmasan sikerült, de egy életre szóló élménnyel gazdagodtam.

Amikor először lógottam illemhelyet ezen a zord vidéken, be kell vallanom, hogy nem nyerte el tökéletesen a tetszésemet. Bár fantasztikus volt a zaj- és hangszigetelése – s ez Északon bizony számít – azért akadt egy hatalmas hátránya is. Ez az, ami józan magyar paraszti ésszel értelmetlennek, mi több hülyeségnek tűnik.

Szóval, úgy történt az első (Soha nem felejtem el az elsőt!), hogy már 1400km-t utaztunk, amikor megálltunk Svédországban egy benzinkútnál benzint felvenni, és egyéb dolgokat leadni. Én hű maradtam önmagamhoz, így meglehetősen sokat zabáltam az elmúlt két napban, és ez nagy dolgok leadásának a szükségletéhez vezetett. A WC-fülke hatalmas volt, és belülről hermetikusan, zárral zárható. Ez már eleve egy hatalmas és lényeges különbség, ami általánosan is jellemző a svéd ürítőhelyiségekre. Ez a tipikus északi mentalitásra jellemző, mely szerint tisztelik a szabadságot, az egyént, és mindemellett utálják a tömeget. Tehát az első benyomások rendben voltak, de erre én is elkezdtem hasi tájékon némi nyomást érezni. (Nem voltam terhes.) Így aztán nyugodt állapotba helyeztem magam az illemhelyi porcelán ülőalkalmatosságon. És itt jön a meglepetés:

Tekintsük a WC-csészét felülnézetből. Úgy néz ki, mint egy kissé deformálódott tojás. Minden kagyló természetes tartozéka egy lyuk, amiben víz van. Ennek az elvezetésére alkalmas nyílásnak az elhelyezkedése a lényeges különbség a külhoni és a honi mellékhelyiségek közt (ld. *ábra*). Itthon ez a tojásnak az aljában található (el), míg Skandináviában az a szokás, hogy felülnézetből ez kicsit feljebb helyezkedik el, azaz a WC-csésze öblítőtartály felőli részénél. Ez komoly problémákat tud okozni, amennyiben szilárd, avagy félszilárd dolog esik beléje. (A víz felspriccolhat...).

Amúgy ez nem csak hátrányt jelent. A beleeső dolog így rögtön vízbe kerül, ezáltal keveset van szabad levegőn, így a légnek nincs ideje átvenni annak erősen naturalista szagát. Erre az elmés dologra sajnos csak hazaérkezésem után jöttem rá, így nem tudtam értékelni az ötletet, amíg használtam.

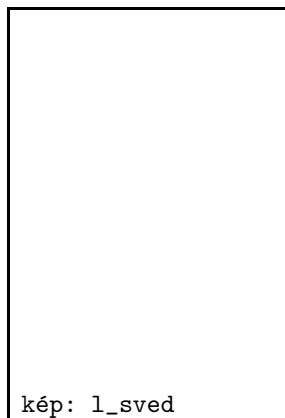
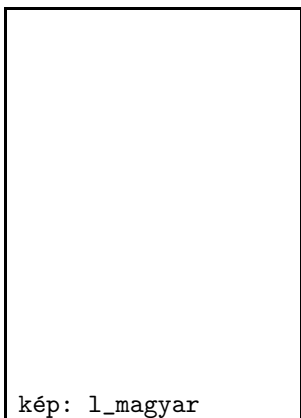
Civilizáltság szempontjából ez nagyon fontos tényező, míg a víz ugyebár letörölhető. Civilizáltság szempontjából más téren is fényekkel előbbre járnak. Mint már említettem, minden WC-kabin hatalmas, akár több ember is elfér benne, és belülről zárható/nyitható. Bezárt állapotban a bent tartózkodó egyed biztonságban érzi magát, mert tökéletesen el van zárva a külvilágtól. Ezáltal bármilyen cselekvés elvégezhető odabent (levélírás, újságolvasás, ta-

nulás, bulizás, stb.).

Odakint a higiéniaira is adnak, mind a takarítónők, mind a tanulók; ezáltal az illemhelyek tiszták, rendezettek, majdhogynem idilliek. Minden WC-fülkében mosdókagyló, szappan, töméntelen mennyiségű papírtörülköző valamint egy szemetes található. A minibárt és a hűtőszekrényt sajnos ott is mellőzik.

Sajnos iskolánk szponzorai és építői a fent említett extrákról, úgy látszik megfeledkeztek, így csak szentimentális emlékeim maradtak, és az új épületbe vetett hitem. REMÉLEM, HITEM NEM ALAPTALAN!!!

–PZsolt

MILYEN AZ ÁTLAGOS FAZEKASOS LÁNY?

magasság	168	cm
testsúly	53	kg
mellbőség	87,5	cm
derékbőség	64,3	cm
csípőbőség	90,1	cm

A Rezeda másik kedvelt kérdése, hogy *Milyen az ideális lány/fiú?* Ezt a témát sokan és hosszasan feszegették, még pályázatot is írtak ki. (Ezen a ponton nem tudom palástolni rosszallásomat, hogy az RR szerkesztői ilyen galádul átlátszó módon próbáltak optimális partnert szerezni maguknak.) A jelentkezőknek nehezebbnél nehezebb feladatokat (pl. egy teljes napon át kedves lenni vkihez) kellett megoldaniuk vagy a megoldásról bizonyítékot bemutatniuk. Hát igen, a rangot, hogy valaki bekerüljön a legdiákabb lapba, ki kell érdemelni. . .

–P.T. a konkurenciától

ISKOLARÁDIÓ

Lapunk sajtófőnöksége élő, zártláncú iskolarádiót indít Tört Pezeta címmel. A műsort a tanítás időtartamára tervezzük azzal a nem titkolt céllal, hogy a lógósok szabadidejüket csavargás helyett minket hallgatva töltsék. Az ezzel járó adóterhek felét a szociális helyzetre való tekintettel magunkra vállaljuk. A kínálatból:

- 07.47 Hapci Henrik állandó munkatársunk (most éppen betegálmányban van) 800 W-os ébresztőt fúj a környéken lakó Kedves Fazekasok részére.
- 07.48–07.59 Iskolai hírek egy-egy mondatban, eközben az érzékküszöb alatt „ma nem fogom feleltetni Kiss Józsit” folyamatos nyomatása a tanári melletti hangszórón. Anyakönyvjegyzett névváltoztatói lehetőség (lányoknak ingyenes!) a stúdióban.
- 08.00 A bombariadó szignáljának bejátszása azok tiszteletére, akik az első órában írnak dolgozatot. (A szombati tanítástól nem ijedünk meg!)
- 08.01–08.04 A fizika-kockadobások várható értékének elemzése a középhullámú adókon, és a hetesi ismétlés szövegének monoton hadarása a rövidhullámon. Ehhez miniatűr, fülbe szerelhető vevőkészülék vásárolható a stúdióban.
- 08.05–08.37 A *poharat vagy semmit* című népszerű vetélkedőműsor élő közvetítése a harmadik emeleten lévő italautomaták mellől.
- 08.38–08.57 A jelző- és kicsöngetések hangjának utánzása percenként. Az előzetes számítások szerint ennek hatására 55-kor a tanárok nagy része be fogja fejezni az órát.
- 08.58 Csend. Ekkor fordítjuk meg a kazettát a magnóban.
- 08.59 Az előző napi képes rejtvény megfejtése.
- 09.00–09.44 Részletek sugárzása az *Osztály vigyázz! Tornasorba iga-zodj! 1-2-1-2...* kezdetű múzeális értékű jazz-albumról, a közszolgálati rádiózás jegyében.
- 09.45 Zimmer Feri tízóráira hívó eszeveszett csörömpölése, kizárólag általános iskolásoknak. Gimnazisták fogják be a fülüket. Ez a műsor (szám) nem jöhetett volna létre, ha nincs a búzabomba.
- 09.46–09.58 A mai képes rejtvény első részének közlése. Az egyes képkockák színkódjainak kiegyensúlyozott felolvasására bemondónőt azonnal fölveszünk.
- 09.59 Zimmer Feri abbahagyja a csörömpölést, a gimnazisták kinyitják a fülüket.
-

- 10.00–11.45 Szakmai kívánságműsor, igényes zenei aláfestéssel. A betelegenálók kérdésére igyekszünk húsz másodperces, tömör, kielégítő választ adni. Kérdezni bármit lehet, ami benne van az ált. vagy köz. isk. tana., beleértve a mai dolgozatkérdéseket is. Az adás a Lúdas Matyi Tanárnyomozó Iroda támogatásával készül. A műsort D. és M. vezeti, a zenei főszerkesztő L. „István” Balázs.
- 11.46–11.56 Menza-hírek. Részletes beszámoló a mai kaja állagáról, hal-mazállapotáról és túlélési arányairól (nemre, korra és fajra való tekintettel). Ez a rész az ebéd késésétől függően 5-30 percet csúszhat. A kimaradó időben reklám.
- 11.57–11.59 Képes rejtvényünk második részének felolvasása, ezúttal kérdő mondatokban.
- 12.00–12.44 Érettségi előkészítő szakkör csak olyanoknak, akik nem először járnak negyedikbe. A sorozat első részének témája: a puskázás lehetőségei az érettségi elnök szemüveg-dioptriájának függvényében. Mélyebb aritmetikai jártasság nem szükséges.
- 12.45–12.53 MGYuri beszámolója a számítécherem pillanatnyi állapotáról. Egyben gyorstalpaló Visual Basic és multimédia-felhasználói tanfolyam az országos versenyre való felkészülés keretében.
- 12.54–12.59 Képes rejtvényünk záróakkordjainak elmormogása, és ezzel együtt a feladat kitűzése. Aki a hallott színekódokat mindhárom alkalommal egy kockás papírra felvezette, annak nem eshet neheze a kérdés megválaszolása. Ezen a héten a fődíj: három múlt heti mozijegy.
- 13.00–13.44 Tánc-távoktató program az évfolyamkeringőre készülőknek. Technikai okokból az adás ebben az időben csak a SOTE körzetében fogható.
- 13.45 Válogatás Testnevelési Főiskola *Fazekas induló*-felvételei közül.
- 13.46 Csend ismét. A stáb tagjai hazamennek tanulni.

A rádió minden Fazekasba járó vagy érvényes Fazekas érdeméremmel rendelkező magyar államproletár számára ingyenes. Kellemes hallgatást!

–Dágy

A fenti cikk a *Mit várjon...?* első évfolyamának első és utolsó számából való, és akár a *Rezedában* is megjelenhetett volna (ha nem vészett volna el a lemez...). Az újság teljes címe *Mit várjon egy átlagos fazekasos diák?*, cikkeiben iskolánk társasági élete és (egyéb) népszerű újságai elé tart görbe tükröt. Persze nem kellett erőlködni: a valóság gyakran túltesz a képzeleten.

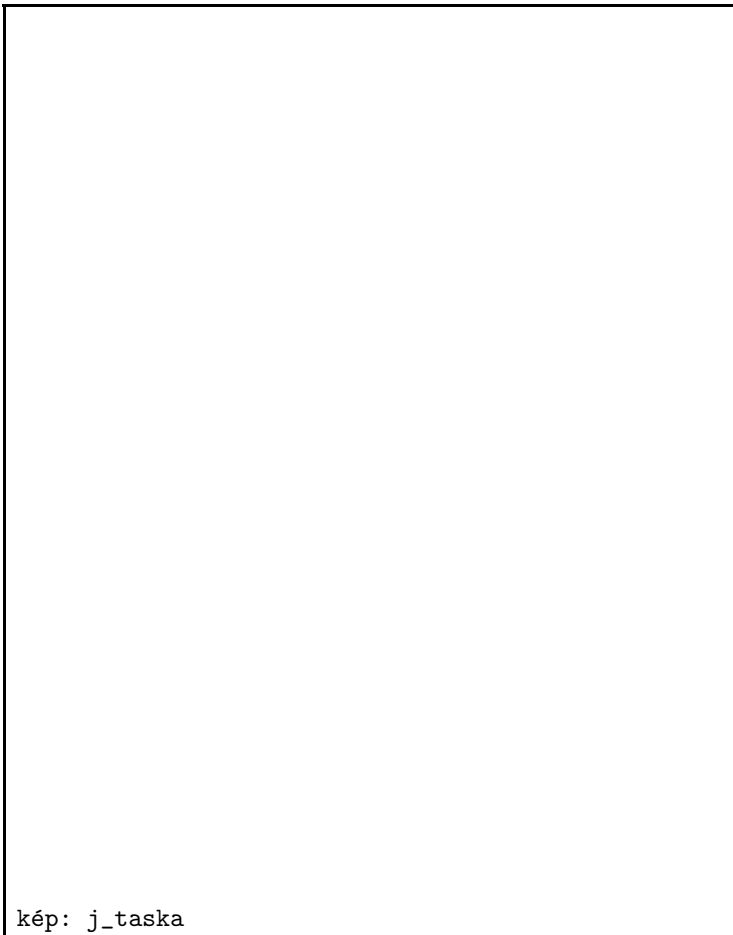
1999. május

2. kiadás

Minden Idők legsokoldalúbb hajója

kép: b_fredia

kép: j_taska

PETER TAYLOR: ITT VOLTÁL

Itt voltál, láttalak, kelő napsugár,
Itt marad hajnalod tűző fénye már.

Itt voltál, perzseltél, délceg-büszke láng,
Fellobbanó vak tüzed karddal szembeszállt.

Itt voltál, őrizlek, illatos virág,
Arcom üvegfal mögül nevet most ki rád.

Itt hagytál hát kiégve, hamuszürke föld,
Szívem lassul egyre csak, lelke meggyötört.

Itt voltál, sirattál, zúgó őszi szél,
Fájó hangod vacogón hazáig kísér.

Lehulltak a csillagok, beköszönt az éj,
Végtelenbe zuhanok, múltam kútja mély.

Itt voltál, álmodtál, csillagfényes éj,
Lelkesítő szép szavak, új hold, új remény.

Ma egy deres ég alatt megfagyott a dal,
Szirma hosszú nyár után nyugalmat akar.

Jutalmát ellopta rég a fásuló idő,
Aszik, de nem tud soha megpihenni ő.

*–1998. december 3. 19:00-21:34
Budaörs, Magyarország*

JERIKÓ: HITETLENEK DALA

Négy erő őrzi a létet,
Egyik pusztít, másik éltet;
Egyik övez villámokkal,
Másik nyíló virágokkal;
De egy sem óvja meg e földet
Mondd hát, miért imádjuk őket?

Fenség, a harcban vezesd hardom!
Becsületed útmutatóm.
Tiéd a kardom, tiéd a föld,
És a küzdelem, mi ösztököl.
De a csaták már fárasztanak;
Mondd hát, miért imádjuk?

Kik kell, napot, fényt ad nékem,
Nem kell sötétségben élnem.
Jóságodnak fehér lángja
Vezet majd az éjszakában.
De nem te vagy a jó s a nap –
Mondd hát, miért imádjuk?

Uram, egyszer tiéd leszek,
Örök békét nálad lelek;
Csontos markod elér majdan,
Semmi sem segíthet rajtam.
De időt nem kap tőled a pap –
Mondd hát, miért imádjuk?

Szép leány, moslyogj rám!
Csalóka vagy szép szivárvány.
Mindenemet neked adnám,
Ha kacajod újra hallanám.
De nem mindig vagyok ily vak –
Mondd hát, miért imádjuk?

Négy erő őrzi a létet,
Egyik pusztít, másik éltet;
Egyik övez villámokkal,
Másik nyíló virágokkal;
De egy sem óvja meg e földet
Mondd hát, miért imádjuk őket?

VÖRÖS LEIF: GONDOLD MEG. . .

Napfényes hegyoldal. Kövek tengere, ezernyi kavics, mindegyik más és más. Van köztük kicsi- nagy, fehér- fekete, szép- valamint jelentéktelen számunkra. Egész életüket mozdulatlanul tűrik, a szikrázóan tűző napsütést, meg a téli fagyot, de azért néha-néha egy-egy kavics megadja magát a természet pusztító erejének és fájdalomkiáltás mellett omlik porrá.

Darabjait az északi szél szórja szét a világ minden égtája felé, így néhány óra alatt eltüntetve a katasztrófa nyomait, mint egy jó mesterhez illik. De a legtöbb kavics rendületlenül áll helyén, esetleg egy kicsit megpróbálnak felfelé haladni a meredek lejtőn. Egy se jut túl magasra a természet rendje szerint.

Fürkésző tekintet a kőtengeren kívül mást is láthat szemével, monolitok árnyékában parányi zöld lapul. Pár csenevész kóró, fűszál, tenyérszerű zöldellő moha kapaszkodik makacsul a sovány televénybe. De valakiknek szemében ez a parányi hely, ez az erdő a mennyországnak tűnik, fenséges vadonnak, mely igéző-csábító. Olyan paradicsom ez számukra, mely szinte elérhetetlen, csupa panaszos sóhajokra jut erejükből, lehetőségeikből.

A kertnek őrzője is van, a kertész. Gondos és lelkiismeretes, hiszen munkájának felelőssége óriási. Ő felelős a hegy utolsó kinciséért, a lét utolsó lehetőségéért. Lehetőség mily fontos szó, mely tulajdonképpen nem is létezik. Hiszen a monolitok, a kertész, a kövek, a kert mind a tökéletes egész részei. A kertész eltávolítja a termőföldből a köveket, öntözi, gondozza, neveli a kertet. A kert zöldül, a kövek vívják magányos harcukat. Ez a világ rendje.

De kivételek mindig akadnak, így most is a sok kő közül egy, ki teljesen átlagos, pontosan olyan mint társai. Legfeljebb néha egy kicsit többet nyikorog társainál. Gondol egyet, és elkezd gurulni lefelé a lejtőn. Magával sodor más kavicsokat is egyet, kettőt, tízet, százat, az egész hegyoldalt. A kavicsok zörögnek, kiabálnak, boldogok, kiáltásuk az égig ér. Végre tesznek valamit, és láthatják közlőrl a kertet, melyről egész eddig csak álmodoztak. Egy rövid ideig övék az, melytől oly sokáig el voltak tiltva, de észre sem veszik, hogy féktelen bírvágyuk mindent és mindenkit elsöpör.

A lezúdoló kőlavina nyomán nem marad más, csak a csupasz hegyoldal. A köveknek nagyon nehéz lesz visszazúdulni, írhatnám lehetetlen. Felfelé araszolni lehet, rohanni semmiképp. Egyszer viszont jön egy új kertész is, aki majd folytatja elődje munkáját, de ő emlékezni is fog. Emlékezik is és kíméletlenül összeroppant minden kavicsot. És ez szomorú és kegyetlen sors. Sajnos, igazat kell, hogy adjak neki. Mert a bosszúnak soha nincs vége.

Így a világ rendje felborul és megszűnik minden Létező. A monolitok pedig csak némán hallgatnak.

DÖKAK (A DÖK ALAKULÓ KÖZGYŰLÉSE)

A szünet előtti utolsó pénteken volt a Fazekas Diákönkormányzatának *nyilvános* Alakuló Közgyűlése. Ezzel a diákönkormányzat iskolánkban is elkezdhette (remélhetőleg) áldásos tevékenységét.

A gyűlés – előre ismertetett – feladata az volt, hogy elfogadja a DÖK *Szervezeti és Működési Szabályzatát*. A gyűlésen, ahogy az el is várható, szinte az összes képviselő – kisebb-nagyobb késéssel – megjelent, részt vett néhány tanár is (*Szokolai igazgatóhelyettes úr, Andó tanárnő és Szabó tanár úr*), az érdeklődést pedig a hallgatók szép száma mutatta.

A gyűlés a terveknek megfelelően alakult – *Kis Tamás* felolvasta az ülések rendjét, majd *Lohn Balázs* mondott nyitóbeszédet, majd kezdetét vette a *Horváth Gábor, Lohn Balázs* és *Mayer Gábor* által összeállított *SzMSz*-tervezet megvitatása.

A képviselők elfogadták a DÖK *céljáról* szóló első bekezdést, majd rövidebb-hosszabb vita után a DÖK képviselőkről szóló másodikat is. Innen azokat a pontokat, mely szerint nem lehet diákönkormányzati képviselő, aki az előző félévben fegyelmi büntetésben részesült, vagy tanulmányi átlaga 4.0 alatt van, úgy módosították, hogy az „átlag-cenzus” csak a miniszterekre vonatkozzon.

Az idő rövidsége és a kialakult vita (és egyre gyakoribb közbeszólások) miatt az egész *SzMSz* megvitatására nem kerülhetett sor. Sajnos a közbeszólóknak *Szabó tanár úr* sem mutatott jó példát. (*a szünet utáni közgyűlésen ezért az SzMSz-ben a renitens diák kitételt renitens személyre módosították – a szerk.*)

Mivel a képviselők nem ismerték eléggé a tervezetet, részben pedig a tanár úr hatására, aki azt kifogásolta, hogy ha nem ismertetnek *minden indítványt* egy gyűléssel előbb, mint amikor megvitatják, akkor a képviselők nem tudnak az osztályukkal egyeztetni¹, a további pontok megtárgyalását felfüggesztették.

Elnöknek később *Mayer Gábort* választották. A diákönkormányzati munka mielőbbi legitím megkezdése érdekében az *SzMSz* további pontjait megvitatás nélkül fogadták el, későbbi gyűléseiken fogják módosítani, ha szükséges.

Reméljük a DÖK tagjai később egyre inkább „belejönnek” a felelősségteljes munkába, és el tudják majd látni a szervezési (rendezvények, stb.) feladatokat, megvédik a diákok jogait, de nem esnek át a ló másik oldalára sem (számomra az átlaggal kapcsolatos vita már-már súrolta ezt, illetve kicsit személyes lobbizás-szerű volt. . .). Munkájukhoz sok sikert kívánok.

–*Lukács Árpád*

---

¹Pedig épp ez a *képviselési* demokrácia lényege: az emberek nevében a képviselők döntenek, akiket erre a feladatra megválasztottak. Ha rosszul, nem a nép akarata, és ígéreti szerint döntenek, leváltják őket. A *közvetlen* demokrácia lassúsága miatt nem hatékony.

ELKÖSZÖNÉS HELYETT

És mondd, Peti, mikor érettségizel? *Hát, idén.* Te jó ég, hisz legutóbb, amikor itt jártatok, tavaly vagy tavalyelőtt, nem tudom, még nem is voltál gimnazista. *Hogy telik az idő...* Milyen volt a szalagavatód? *Megvolt, köszönöm.* Eldöntötte már, hova mész továbbtanulni? *BME, Info.* Ott gépezést tanítanak? *Leginkább igen.* És a barátaid? *Mindenki máshová.* Gondolom, sokat készülsz a felvételire. *Nem, mert a hozott pontszámom miatt valószínűleg gond nélkül fölvesznek.* Ezek szerint jól tanulsz? *Azért van mit javítani.* Jó érzés, ha érdeklődnek az ember iránt. Csak a kérdések lehetnének némileg változatosabbak.

- **Hogy jutott eszedbe, hogy matematikusnak tanulj?**

- A kedvem megvolt hozzá, a versenyek könnyen mentek, és mivel hatodikban majdnem megkaptam a négyes dícséretet, feltámadt az önbizalmam is. Édesanyám szemelte ki a Fazekast. Mivel fölvettek, adódott a döntés, hogy a következő hat évet mattagozaton fogom eltölteni. Kiskoromban bidészereelőnek és úttervezőnek készültem (matematikusnak soha), de időközben kaptam egy C=64-et, és ez mindent megváltoztatott.

- **Minden szabadidődet a gépteremben töltöd?**

- Nem, mert amikor foglalt az összes gép, hazamegyek. Szoktam pingpongozni, bár azt ritkábban, mivel vagy egyetlen partnert se találok, vagy több, mint öten vagyunk. Újabban néha tanulok is, de csak a villamoson, hogy ne borítsa fel túlságosan a napi életvitelemet.

- **Hány programot ismersz?**

- Kitűnő kérdés, nem hagyhattam ki, hogy feltegyem magamnak. Egyben fontos szintmérő is, olyasmi, mint az IQ: nagyságának ismeretében felbecsülhető a válaszadó nagysága. Csak annyit árulhatok el, hogy ha ezt a számot felcserélném az IQ-mmal, én lennék a világ legokosabb szoftverfejlesztője.

- **Melyik a kedvenc programod?**

- Egyértelműen a kirándulás. Bár ritkán mozdulok ki a Budaörs–Budapest ingavonalból, az az évi 5–10 alkalom, amit táborokban és barátok közt (no nem az RTL Klubosakra gondolok) töltök, üde színfoltként szakítja meg a mindennapokat. Vannak visszatérő utak és visszatérő jó társaságok, ezek közül a Csöpi néni által hagyományosan pünkösdkor szervezett hollókői „népi kulturális” összejövetelt említeném meg. Az osztálykirándulásokat pedig *mindenki józan* ítélőképességére bízom.

- **Szoktál még verseket írni?**

- Már régóta nem. A Fregattba általában az óvodáskori zöngeményeim rakom be, kissé modernebb kiszérelésben. Végül is nem nehéz. Megtanulja az ember, hogy működik a ritmus, az arab szótárból (ti. abban a szavak jobbról

balra rendezettek) kinézi a rímeket, és ír egy programot, ami a kettőt összedolgozza. Persze bele kell építeni néhány döccenőt, nehogy a végeredmény túlzottan tökéletes legyen.

• **Újságíró vagy programozó lesz belőled?**

◦ Az a szerencsétől függ. Ha a számítástudománynak lesz nagyobb szerencséje, akkor újságíró, ha a magyar sajtónak, akkor programozó. Mindkét szakmának megvan a maga szépsége. Az újságírásé a nyilvánosság, és a jó cikk vagy a jól szerkesztett újság felett érzett büszkeség hónapról hónapra. A programozó viszont többnyire otthon, kötetlenül dolgozhat, és ha ért hozzá, jól megfizetik a munkáját. Mind a programozást, mind az újságírást szeretem csinálni, és úgy érzem, itt is, ott is megütöm a mércét.

• **Igaz, hogy írtál egy regényt?**

◦ Fogalmam, sincs honnan szedted az információt, de igaz. Ha valakit érdekel, az interneten könnyen megtalálja: kék háttér, fehér szöveg, kb. 30 fejezet. Egy rövid kalandregény-paródia olvasása során pattant ki az ötlet, hogy a téma látványosabban is megnyúzható. A történetemet szórakozásból készítettem kb. egy év alatt, minden hétvégén hozzátéve pár oldalt. Ma már nem lenne sem időm, sem energiám ennyit szórakozni.

• **Igazak a rólad szóló pletykák?**

◦ Általában igen, de konkrét megerősítést ne várj. Egyvalamit viszont le kell szögezmem: a Cs. Judithhoz fűződő szerelmem pusztán kitaláció, melyet Matyejszka (aki manapság Matyika álnéven publikál a RR-ban) álmodott meg. Kitalált románcom hiteles történetét azonban igazgatói rendelethez kellett fűzteni a 3. emeleti szekrényről (még a régi épületben), így legbelsőbb titkaim immár csakis kizárólag a PTS Klub On-line-ban, a weben olvashatók.

• **Jó vagy rossz emlékeket rejt a ballagótarisznyád az elmúlt hat évről?**

◦ Egyrészt személyes keserveim valószínűleg csekély számú olvasót boldogítanak, másrészt manapság nem divat az újságban „nyalizni”, ezért NEM TUDOM, mi a helyes válasz. Emlékezni valószínűleg a kellemes mozzanatokra fogok. Hetedikből Orosz Gyula tanár úr feladatsorszámos-szaloncukros matekórái, nyolcadikból a Magdi néninél kiérdemelt ötös irodalom-felelet, elsőből a Lúdas Matyi utáni repülés és Osztovcics tanár úr közbevetett mondatai, másodikként a 286-osok feletti hatalmi harc, harmadikként a Cili néninek beadott házi dolgozatok (+40 pont) és a lépcsőugrási rekord megdöntése az osztály és az ebédlő között. Ezek mind-mind olyan események, melyekre szívesen gondolok vissza. Azt hiszem, nehezebb lépés lesz az érettségi bizonyítványok kiosztása után beszállni a liftbe, mint azt valaha is gondoltam.

• **Köszönöm az interjút.**

◦ Ne köszönd! Én érzem megtisztelve magam, hogy meghallgattál. –P.T.

1999C DIÁKCLAP VÁLOGATÁS

Ez a gyűjtemény éretsségi előtti (érettségi találkozókkor előveendő :-)), önszervező osztálytablóra készült, az 1993–1999.C diákújságírásának összefoglalásául. Összeállította (mély könyvtármunka, scannelés, retusálás, pötyögés, (újra)tördelés, korrektúra) Szabó Péter.

Osztálynévsor (végső):

Bárány Kristóf	Gentleman a demokráciában
Bencze Viktória	Eltűnik, feltűnik
Csikvári Gábor	Megfigyel, megért, megjegyez
Czikán Zsolt	Megszelídíthető
Devecsery András	A nagy vesztes, de micsoda tapasztalatokkal
Dégi Júlia	A nagy utazó
Djurec Imre	Hol volt, hol nem volt. . . , Fregatt cikk
Felföldi Zsolt	Érdemeit a Fazekas mellett érte el – és A Trabant
Gerbicz Róbert	A hosszútávfutó magányossága, szurkolunk neki
Hangya Balázs	Még láttam szép geometriát csinálni
Hesz Gábor	Mindig mosolyog
Horváth Ildikó	Szelíd erőszak
Jani Zsófia	Hallgatni arany
Juhász András	Még bűvészkedni is tud!
Kis Tamás	Későn érő típus, Rezeda rajzok, cikkek, MV rajzok
Kóspál Ágnes	Lassú víz – partot mos
Liska János	Az utolsó pillanatig kitart
Lohn Balázs	Holnapra megforgatjuk az egész. . . , Rezeda szerk.
Lukács Árpád	Bosszantja azt, aki hagyja, Fregatt cikkek
Marjai Péter	Akarata ellenére is egyetemista lesz
Molnár-Sáska Balázs	Foci, zene, matematika
Naszódi Gergely	Elszántan járja a saját útját
Németh András	Szuverenitását foggal-körömmel őrzi – micsoda ötletek!
Patakfalvi Zsolt	Boldog gyermekkora volt, Rezeda cikk
Ruszev Dimiter	Kívül egyenes, belül gömbölyű
Sinóros Szabó Péter	Ügyesen zárkózott
Szabó Péter	Rend a lelke mindennek, Rezeda cikkek, Fregatt szerk., MV
Szabó Zsolt	Volt matekfüzete
Szalatnyai Gábor	Az életre készülni csak önállóan lehet
Szász Edit	A szeretet még a kamaszok páncélján is áthatol
Szécsi Vajk	Mi lesz, ha egyszer megformálja a gondolatait?!
Szilágyi Zoltán	Sokoldalúan tájékozott. De az írása. . . , Fregatt cikkek
Tallós Ákos	Rendezett, aki még tanult is
Terpai Tamás	A nagy nyertes, és mégis ért a szóból
Tóth Bálint	Egy komoly ember és a citera
Tóth Péter	Lelke az osztály tükre (lélek-esszencia)
Vajk Rita	Sok-sok türelem, kedvesség
Vizi Gábor	Könnyed elegancia